

Zmešnjava v Evropi

Trije važni dogodki so se večeraj dogodili. Značijo veliko spremembo v zunanji politiki. Prvi je bil ta, da je francoska zbornica odklonila skupno zapadno-evropsko obrambo s francosko soudeležbo. Glasovanje je bilo 319 glasov proti in 264 za. Borba Amerike, da pride do tega bloka v zapadni Evropi je tako propadla.

Takoj, ko je bil znan izid glasovanja v francoskem parlamentu, se je oglašil sovjetski poveljnik vzhodnega Berlina pri ameriškem poveljniku v zapadnem delu Berlina. Obisk je bil izredno prijateljski. Politični komentar tega nenavadnega obiska je bil ta, da hoče Sovjetska zveza s propagando povdariti, da je za mir, da se da v miru živeti brez oboroženih blokov.

V Washingtonu je govoril Eisenhower in to na običnem zboru Ameriških legionarjev. Naravnopovedal je, da bo na prihodnjem zasedanju kongresa predložil zakon, ki bo povišal ameriško oboroženo moč v rezervi.

43 UR MED ŽIVLJENJEM IN SMRTJO

WESTCLIFFE, Colo., 29. avgusta—Rip Collins, 31-letni gorški plezalec iz Lawrence, Kans., se je vzpenjal na gore Colorado. Bil je v družbi z dvema hribolazcem. Med vzpenjanjem je vsem spodrsnilo in so trije ponesrečeni plezalci ležali v prepadu 43 ur, prepuščeni sami sebi. Končno jih je našla rešilna ekspedicija, dvignila ponesrečence in jih spravila v bolnico na varno. Sreča v nesreči je bila ta, da vsi trije nimajo posebnih poškodb, razen da so popolnoma izrpani.

1.300 ODSLOVLJENIH PRI LETALSKI FIRMI

NEW YORK, 30. avgusta—Uprava letalske družbe American Airlines, ki ima med ameriški letalskimi družbami najvišji promet, je odslavila 1.300 mehanikov z izjavo, da je bil ta korak potreben radi finančnih izgub, ki izhajajo iz nedavne stavke 1.200 letalskih pilotov, ki je trajala 25 dni. Predstavnik unijskega delavstva trdi, da bodo te odslavitve povzročile nezadostno oskrbo potniških in drugih letal te družbe.

DVA MEZDNA SPORAZUMA

Podjetje Goodrich Co. je imelo stavke skoraj dva meseca. Končno se je dosegel sporazum, da se delavstvu v teh podjetjih dovoli okrog šest centov več plače na uro. Nova mezdna pogodba je bila dosežena tudi v podjetju Goodyear Tire and Rubber Co. v Akronu.

Tudi podjetje Ohio Bell Telephone Co. je odobrilo novo mezno pogodbo, po kateri bo dobilo delavstvo tega podjetja zvišane mezde in to od \$1 do \$2,50 na teden. V obeh pogodbah si je delavstvo poleg zvišane mezde priborilo še nekaj drugih stranskih socialnih pridobitev.

65. rojstni dan

V nedeljo je poznana Mrs. Johanna Ujčić iz 1060 E. 72 St. obhajala svoj 65. rojstni dan. Ta dogodek je slavila v krogu svoje družine in prijateljev na domu starejšega sina Rudy na Kelso Ave. Soprog, otroci in njih družine ji želijo zdravja in sreče, da bi vesela obhajala še mnogo rojstnih dni v njih sredi!

Zadušnica

Jutri zjutraj ob 8.30 uri se bo brala zadušnica v cerkvi sv. Vida v spomin četrte obletnice smrti Joseph Levstek.

Angleški finančnik Butler pride v Ameriko

WASHINGTON, 30. avgusta—Britanski finančni minister R. A. Butler pride v Združene države meseca septembra. Formalno radi tega, ker bo imela občni zbor Svetovna banka in Mednarodni Valutni Fond. Dejansko pa, da se z ameriški finančniki porazgovori o svobodni zunanji trgovini.

Finančni minister Butler je v Churchillom in Edenom najbolj vidna britanska vladna osebnost, v britanskem gospodarstvu pa gotovo najvažnejša. Butler bo prišel v Ameriko s tole angleško gospodarsko bilanco in s temi britanskimi gospodarskimi zahtevami:

Zlata zaklad in rezerve v dolarjih znašajo v britanski državi blagajni že tri milijarde dolarjev. Ta zlata zaklad in te zaloge so se v zadnjih letih skoraj podvojile.

Britanski funt sterling je sedaj lahko svoboden. Ne potrebuje več kontrole, ker ga štiti doma zadostna zlata rezerva. To finančno stanje je Veliki Britaniji tudi pomagalo, da je ukinila doma ves sistem kart—živilskih nakaznic.

Velika Britanija hoče svobodni trg, svobodni izvoz. Produkcija avtomobilov je dosegla višek. Od svetovnega izvoza avtomobilov odpade na Veliko Britanijo 40 odstotkov, dočim je bil pred zadnjo svetovno vojno ta odstotek le 13 procentov. Ker ima Velika Britanija poleg zlata na zalogi tudi dolarje, ji ta zaloga omogoča, da dela kupčije tudi z drugimi državami. Ponavlja se zopet zgodba o dolarju in ameriški pomoči tujini. Z dolarjem so se države po vojni opomogle in postajajo Združenim državam konkurenčne, če ne nevarne, pa vsaj sposobne.

Angleži producirajo tudi pivo, ne samo v dovoljni količini za domače potrebe, marveč za izvoz. Da bi se zmanjšali prevozni stroški, da bi se torej z enim transportom po ladji ali po železnici naenkrat izvozilo čim več piva, je angleška tehnika iznašla sredstva, da pivo za prevoz zamrzne, kar v bistvu zmanjša prostornino.

Angleški izvoz in Kitajsko

Finančni minister Butler prihaja v Ameriko s tem gospodarskim programom, v kolikor se tiče Kitajske.

Pred zadnjo svetovno vojno je Velika Britanija izvozila v Kitajsko blaga za vrednost \$20.000.000. Ko se je leta 1949 uvedel na Kitajskem komunistični režim, je angleški uvoz padel na \$6.700.000 vrednosti uvoženega blaga na Kitajsko.

SODNIK SODNIKA

RENO, Nev., 30. avgusta—Okrajni sodnik John Belford ni prijavil davkariji svojih dohodkov v letih 1951 in v 1952. V letu 1951 je imel \$8.203 in v letu 1952 \$9.064 dohodkov. Zakaj ni plačal davkov?

Sodnik Belford se je postavil na stališče, da so visoki davki postali za njega praktično nezmožljivi. Je poročen in ima tri otroke, za katere mora skrbeti. Družino so obiskale nepričakovane bolezni. Belford je moral podpirati tudi tiste, ki sicer niso bili njegovi najožjji sorodniki, smatral pa je za vprašanje svoje vesti, da jih podpira. Če bi plačeval davke, bi tega pač ne mogel storiti.

Federalni sodnik John Ross, ki je sodil Belforda, je upošteval zakon. Belforda je obsodil na \$5.000 denarne kazni. Ali bo sedaj Belford lažje plačal redne davke, ko mora plačati še \$5.000 denarne kazni?

Kot pravniku je bilo Belfordu

SENATOR McCARRAN IN DIKTATOR FRANCO

General Franco je v Španiji diktator. Združene države so si izgovorile v Španiji zračna in pomorska oporišča, kot protiuslugo pa bi Španiji pomagale z dolarjem. Gradile bi železnice, ceste, sploh pomagale, da se Španija gospodarsko opomore.

Diktator Franco je začel tipati za tem, kako bi tudi on prišel v Združene države in bil gost Bele hiše, kjer bi kot poglavar tuje države eno noč lahko tudi prespal. Da se ta obisk dovoli, zato je Franco vpregel svojega ministra za letalstvo in svojo hčerko, ki je poročena s španskim plemičem.

Nahajamo se pred volitvami. Politiki se strbno izogibajo vsega, kar bi lahko nasprotnik izbral v politični borbi. Bela hiša prošnje Franca ni absolutno odklonila. Dala pa mu je na znanje, da za enkrat ne... Mor-da kasneje.

Za vsakega, ki hoče vstopiti v Združene države, velja McCarranov vselitveni zakon. Ta zakon izrecno poveljuje vstop v našo deželo tistim, ki so člani totalitarnih strank, bodisi komunističnih ali fašističnih.

Diktator Franco ni samo državni poglavar Španije, marveč tudi še španske vladne stranke, ki se imenuje Falange. Stranka Falange je posnetek branke italijanske fašistične stranke Mussolinija, ki je bil Francu itak vzor. Če naj torej Franco ne samó kot član totalitarne stranke, marveč celo kot njen predsednik pride v Združene države, ali bomo pri Francu zamislili na eno, ali celo na obe očesi?

Povsod po Ameriki se sliši stalno, da naj zakon velja enako za vse!

NENADNA SMRT ZNANEGA ODVETNIKA

Ravno, ko se je pripravljaval, da se vrne s počitnic nazaj v Cleveland, je umrl nenadoma v Kanadi znani clevelandski odvetnik Marvin C. Harrison, star 64 let. Pokojni je slovel kot liberalen demokrat in je kot tak igral važno vlogo, ko je bil Franklin D. Roosevelt prvič kandidat za predsednika. Pred leti je bil Harrison član ohijskega senata, in dvakrat je kandidiral tudi v zvezni senat, a nikdar uspešno.

MENON MESTO PANDITOVE

NEW DELHI, 30. avgusta—Gospa Vijaya Pandit, sestra predsednika indijske vlade Nehruja, je prišla s svojim bratom v spor v vprašanju splošne zunanje politike. Ga. Pandit je načelovala indijski delegaciji pri Združenih narodih in bila tudi predsednica zadnjega zasedanja ZN. Obe mesti prevzame znani politik Menon, ki je prijatelj komunistov.

Iz bolnišnice

Mrs. Helen Strauss se je vrnila iz bolnišnice, kjer je prestala težko operacijo, na svoj dom na 16011 Waterloo Rd. Zahvaljuje se Progressivnim Slovcem in vsem prijateljem za obiske, cvetlice in darila, ki jih je prejela. Sedaj je doma pod zdravniško oskrbo in prijatelji jo lahko obiščejo. Želimo ji, da bi čim preje popolnoma okrevala.

Eisenhower v Washingtonu se posvetuje z republikanci o volilni borbi

BELA HIŠA JE V GLAVNIH OBRISIH JAVILA PROGRAM

WASHINGTON, 30. avgusta—Predsednik Eisenhower, ki se je v zgodnjih jutranjih urah z letalom povrnil iz Denverja v Washington, je imel takoj nato posvetovanje z republikanskimi voditelji. Slo je za izdelavo volilnega programa in Bela hiša ga je označila kot takega, ki republikanski stranki jamči, da bo pri volitvah meseca novembra zmagala.

Na kratko se ta program označuje takole:

Posledice vojn so izginile. Ni računati, da bi prišlo do novih pomembnih svetovnih napetosti. Amerikanci naj računajo z dobrimi časi. Na jesen bomo imeli mir in prosperiteto.

V kolikor bo nastopil predsednik Eisenhower, bo povdarjal besedo ZAUPANJE.

Zunanji politični položaj je slab. Toda ni slabši od onega, ki je bil pred njegovim nastopom. Ni razloga, da se vdajamo malodušnosti. Stvar je v dobrih rokah (namreč v rokah predsednika Eisenhowerja).

Poslovni svet naj bo brez skrbi. Tisti, ki napovedujejo slabe čase, so slabi preroki. Tako seveda Bela hiša.

Komunisti so zbrisani z oblička ameriške zemlje.

Bela hiša ve, da bo demokratska stranka agitirala s svojim agrarnim programom, ki je naravno proti programu Eisenhowerja. Gre za federalno pomoč ameriškim kmetom, ta pomoč pa naj bo ali stalna, določena, ali pa spremenljiva. Za drugo se je odločil Eisenhower. Pripravlja protiduarce demokratom s tem, da bo republikanska stranka kmetom dokazovala, da se je začela kmetijska kriza že pod demokracijo; sedanji agrarni zakon pa da jim ne bo škodoval, marveč nasprotno, koristil.

O delavskem vprašanju se Bela hiša ne izjavlja. Le to, da v Ameriki ni brezposelnosti. Taft-Hartleyevoga zakona ne omenja.

Na splošno se lahko trdi, da tako republikanci sami, kakor njihov vodja Eisenhower, vsi skupaj povdarjajo, da bo slo za to, kar bo rekel Eisenhower.

"Delo kongresa je bilo sramotno"

H kritiki o delu 83. kongresa se je oglašala tudi C.I.O., ki je sa za sramotno, pa naj gre za

Konvencija poštarjev v Clevelandu

Včeraj se je v Public Hall otvorila konvencija Zveze ameriških poštarjev. Temu občnemu zboru velja pozornost mestne občine Clevelanda, predstavnikov federalne poštne uprave, senatorjev in poslancev. Občni zbor bo trajal cel teden in se bo zaključil šele prihodnjo soboto.

Na občni zbor ameriških poštarjev je prišel tudi poslanec britanskega parlamenta Tom O'Brien. O'Brien se udeležuje v angleški delavski stranki, kakor tudi v delavskih unijah. O'Brien je bil povprašan o komunizmu v Veliki Britaniji, o Clementu Attleeju in je dejal, da je prepričan, da je Clement Attlee dober prijatelj Združenih držav, dalje pa tudi, da se v Veliki Britaniji vsakdo bori proti komunizmu. Od 615 poslancev britanskega parlamenta ni nobeden komunist.

Poslanca Toma O'Briena je iznenadil korak predsednika Eisenhowerja, ki je vetiral zakon, kot ga je sprejel kongres, da se

howerja, čeprav je sam demokrat. Tudi pri letošnjih primarnih volitvah za governerja Texasa je zmagal Allan Shivers proti drugemu kandidatu demokratske stranke Ralphu Yarboroughu, ki se smatra za liberalnega demokrata in pristaša Stevensona.

Eisenhower se je razveselil. Iz Denverja je imel telefonski pogovor s Shiversom, kateremu je osebno čestital. Bela hiša je izdajala po vrsti komentarje in povzdigovala Shiversa, ki da je dober governer. Pripomniti pa je, da je bila ta zmaga Eisenhowerjevega prijatelja na ameriškem jugu edina, kakor tudi to, da je šlo le za governerja, na jugu pa se volijo istočasno poslanci in senatorji. Za kongres kot tak so ti važnejši od mesta governerja.

Slepi poslanec

Criss Cole je kandidiral pri primarnih volitvah v Texasu za poslanca spodnje zbornice. Criss Cole je veteran zadnje svetovne vojne in je kot marin na službeni dolžnosti na Pacifiku izgubil vid. Criss Cole je kot liberalni demokrat kandidiral v okraju Harris County in prepričevalno zmagal nad svojim nasprotnikom. Kadar bo šel v spodnjo zbornico, ga bo kot slepega spremljal stremeniran pes in mu bo dan na razpolago eden od novih teh živali. Dosedanji spremljevalec mu je namreč poginil.

ZADNJE VESTI

Hladno, mrzlo vreme se nadaljuje tako danes kakor jutri. Najvišja temperatura dneva bo 75 stopinj, najnižja 55 stopinj. Ob atlantski obali divja orkan, ki bo danes okrog polдне dosegel ameriški severovzhod, vendar njihova sila pojenjuje.

Občina Bay Village je pripravljena povrniti stroške, ki jih je imela clevelandska policija pri raziskavanju umora Marilyn Sheppard. Seveda morajo občani izglasovati potrebni zakon, kar se bo zgodilo pri volitvah meseca novembra.

Betty Lape, stara 26 let, iz E. 111 St., je uslužbena pri Leff Electric Co., na Bain Ave. Ko je šla na prostor, kjer je bil parkiran njen avtomobil, z namenom, da gre v banko, je bila napadena. Neznanec jo je napadel in prisilil, da mu je izročila \$500 v gotovini in \$12.000 v čekih. Za roparjem ni sledu.

Včeraj je bilo devet novih slučajev obolenja na polju. Bilanca polja je tako 190 slučajev letos v primeri s 182 slučajev lanskega leta.

Clevelandčan Jerry Schuller, katerega starši žive na E. 131 St., je bil eden od tistih petih tehnikov v letalstvu, ki so bili v Indokini dne 14. junija po komunistih zajeti. Nahajal se je v vojnem ujetništvu. Danes je bil v Indokini zamenjan.

Na Koreji so danes začeli z izmenjavo trupel padlih vojakov. Komunisti bodo izročili skupno okrog 4.000 trupel zavznih vojakov, zavezniki pa nekaj nad 14.000 trupel vojakov Kitajcev in Severo-Korejcev, ki so padli na Koreji. Danes so komunisti že vrnil 193 teh trupel.

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
 THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
 6231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO
 Henderson 1-5311 — Henderson 1-5312
 Issued Every Day
 Except Saturdays, Sundays, Holidays and the First Week in July

SUBSCRIPTION RATES — (CENE NAROČNINI)

By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town (Po raznašalcu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):	
For One Year—(Za eno leto)	\$10.00
For Six Months—(Za šest mesecev)	6.00
For Three Months—(Za tri mesece)	4.00
For Canada, Europe and Other Foreign Countries: (Za Kanado, Evropo in druge inozemske države):	
For One Year—(Za eno leto)	\$12.00
For Six Months—(Za šest mesecev)	7.00
For Three Months—(Za tri mesece)	4.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

ADAMIČEVA USTANOVA IN PROGRESIVNE SLOVENKE

Skoro sigurno bi lahko rekla, kot vaša dolgoletna urednica, da ce bi ob pojavu Louisa Adamiča na ameriškem literarnem polju pred več, kot dvajsetimi leti, gotovi krogi ne bili vpleti v napade nanj in njegove žene, najbrže tudi ne bi bilo naše organizacije Progresivnih Slovenk. Bilo je baš natolcevanje, češ, da Adamič ne piše sam, da ni zmožen, pač pa da piše njegova žena, ki nas je takorekoč vzdramilo, vznevoljilo in lahko trdim, tudi naravnost ogorčilo in smo pričele govoriti o potrebi organizacije naših naprednih žen. Zalitev, da naj bi sin slovenske matere ne bi bil zmožen povspeti se na odlično mesto v ameriški literaturi, je bila prevelika. Vspričo takega pisanja, smo uvidele kako aktualna in nujna je potreba po večji izobrazbi med nami.

Nekaj skoraj nerazumljivega in naravnost ironično tragičnega pa se mi zdi skoro identičen pojav enakega nesmiselnega natolcevanja in ponovno vlačenje imena žene pokojnega pisatelja v ospredje sedaj v zvezi s ciljem Spominke ustanove Louisa Adamiča—in sicer sedaj od polnoma druge strani, oziroma krogov.

Vendar, ko sem v teh dneh premišljevala o fundamentalni izobrazbi in miselnem in čustvenem bistvu ljudi prve in druge skupine, sem prišla nekako do spoznanja, da so pravzaprav oboji v bistvu zelo blizu in sorodni. Oboji so bili že zdavnaj oropani ali se pri njih sploh ni nikoli razvila tista uravnoveševalna lastnost, ki kroti in ublažuje v človeku nižje, lahko bi rekla, živalske ali sadistične instinkte. Vsled tega se mi zdi, da so vredni več pomilovanja, nego obsojanja. Rekla bi lahko—saj ne vedo, kaj delajo.

Eno pa je vredno omembe, oziroma močnega podčrtanja in to je, da v kolikor je meni znano, ni bila soudeležena niti v prvem, niti sedaj v drugem slučaju ena izmed naših slovenskih žen. Ne, do danes se ameriška slovenska žena, še ni tako daleč spozabila, niti ponižala, da bi metala kamenje, vsaj ne javno in v pisani besedi, ne na živega in ne na mrtvega sina junaka—genija. Na ta svoj rekord je slovenska žena lahko upravičeno ponosna ter ji je v velik kredit. Je dokaz njene srčne kulture.

Toda preidimo k aktualni zadevi Adamičeve spominke ustanove in odkupa njegove literarne zapuščine od njegove žene, da jo ameriški Slovenci podarimo v arhiv znane in slavne Princeton univerze v N. J. Ta plemenita gesta je nekaj tako velikega in pomembnega, da, res nekaj tako častnega in v skladu z delom Adamiča, ideali in cilji zgodovinsko slavne univerze, da bi si ameriški Slovenci s še tako ogromnim kamenitim spomenikom ne mogli izbrati boljšega in zagurati v zgodovini Amerike trajnejšega spomina. Goli spomenik je res opozorilo na osebnost, toda pokojnikovo delo, rabljeno za nadaljno raziskovanje in proučevanje od strani mladih možgan in talentov, rabljeno za širjenje obzorja in razvoja človeškega čuta in intelekta, je veliko več, je tisto potrebno sredstvo, ki je v teh kritičnih dneh za ves svet tako neobhodno potrebno, če nečemo pasti v kaos in uničenje. Znanje, raziskovanja za uvedbo boljših in pravičnejših medsebojnih človeških odnošajev, to je bilo Adamičevo življenjsko delo in nadaljevanje tega dela je cilj univerze Princeton, je cilj vseh nas, katerim bije v prsih človeško čuteče srce.

Sedaj pa še par besed o udovih in njih zapuščini. Vsak mož in družinski oče v današnji družbi zapusti svoji udovi in dedičem plod svojega življenjskega dela. Če je delal v tovarni in si z varčnostjo kupil majhen dom, imel kako društvo ali zavarovalnico, je kajpada to po njegovi smrti last žene in otrok. Če je bil recimo tovarnar, rokodelce, kmet, trgovec, gostilničar, itd., zopet vse imetje pripada ostalim. Nič pri zdravi pameti ne bi pričala—

(Dalje na 3. strani)

URADNA PRILOGA PROGRESIVNIH SLOVENK

Naš Progresivni čebelnjak

Poročila o delu, načrtih in uspehih naših krožkov

(Vsi prispevki morajo biti v uradu urednice Mrs. Mary Ivanusch, R.F.D. 1, Chardon, Ohio najkasneje do 15. v mesecu.)

Glas krožka P. S.

Chicago, Ill.—V avgusta je bila seja dobro obiskana, dvorana je bila polna članic. Pa vsaj ni bilo čudo, ko so vedele, da sta naši dekleti, Dott in Betty nazaj iz Slovenije. Dott je dobra in večša govornica—ni omagala—povedla nas je v domovino, našo rodno grudo. Ni prezrla niti malih slučajev in doživljanj. Dott in Betty ljubita naš rodni kraj.

Le žal, Dott nam je zbolela in bila prepeljana v St. Anthony Hospital. Imela je pomanjkanje krvi, katero so ji že dali in tako upamo, da bo kmalu zopet zdrava. Naslov je Dott Sodnik, 4117 West 70th Str. Chicago, Ill.

Godove v avgustu so imele te članice: Angela Zaitz, Mary Abram, Mary Arnez, Anna Bostič, Anna Cartier, Theresa Gretchner, Mary Owen, Ann Pichman, Jennie Sedlar, Frances Sever, Nada G. Smith, Frances Stark, Mary Zajec. Happy birthday, drage članice! Iskrena hvala onim članicam, ki so darovale toliko dobrega prigrizka.

Devetega septembra bo 9 let odkar je bil ustanovljen kr. št. 9. Torej bomo tudi dostojno proslavile ta večer s premikajočimi slikami in zabavnim večerom.

Desetega oktobra pa bo veselica in igra, enodejanka, in sicer v Paradise Ballroom na južni strani. Veselilo nas bo, ako nas bo posetilo veliko rojakov.

Na bolniški listini so: Mary Adam, Ann Bostič, Mary Brolič. Josie Trojar se je vrnila iz bolnice. Prestala je težko operacijo v glavi. Vsem članicam želimo zdravlja.

Upamo, da se bo naša urednica glasila prav kmalu pozdravila. Bile smo v skrbi radi njene boleznici, vendar upamo, da bo kmalu zdrava. Vse članice v Chicagu vas iskreno pozdravljamo! (Hvala! Res hitro je prišlo in upam, da tudi bo kmalu prešlo. Op. ured.)

Pozdrave pošiljajo Progresivnim Slovenkam Amerike—Helen Vitič iz Nemčije; Minka Alesh iz Srbije; Angela Koder se mudi na Gorenjskem, kjer je bila rojena, Frances Vidmar se gotovo vrti okrog Topic na Dolenjskem. Me vam kliče: na veselo svidenje! Na Delavski praznik bomo imele Progresivne izlet v Milwaukee in sicer sta naročena dva busa. Članice iz Cicero in Berwyn, prijavi se h Kolarjevem v cvetličarni. Tel. Olympic 2-0358, iz Chicage pa kličite Mary Andres, Rodney 3-3442. Povabljeni ste tudi možički prijatelji; za nečlane je vožnja ta in nazaj \$3.00.

Tončka Urbanz je bila na počitnicah v Springs Lake, Mich., pri Lojzki Muha. Tudi Angela Zaitz se je mudila tam. Vesele počitnice vsem članicam!

Angela Mezner.
 P. S. Sprejele smo novo članico Jesih. Pozdravljena v naši sredi!

Izčrpniki zapisnika seje gl. odbora P. S. 19. junija v SND, Cleveland, O.

Seja otvorjena ob 8:10 zvečer. Navzoče: C. Subel, M. Bashi, M. Zakrajsek, J. Zakrajsek, T. Gorjanc, I. Sifrer, H. Mikush, J. Skuk in J. Tratnik.

Čitanju zapisnika gl. 1. seje slede mali popravki, med katerimi je tudi ta, da Josephine Henikman priporoča izvolitev še ene dodatne članice v prosvetni odbor in ne, da se izvoli drugo na njeno mesto. Sprejet tudi zapisnik konference 2. maja.

Pisma: Soprog in družina pokojne Mary Vidmar se lepo zahvaljuje za poslani venec. Istotako se zahvali za cvetice s. Crv iz Johnstown, Pa. Od Sl. Izseljske matice smo prejeli čestitke in od nekega pesnika v domovini pesnitev v počast naše 20-letnice.

Od Adamičeve spominke ustanove prejelo prošnjo za prispevek v sklad za odkup pisateljeve literarne zapuščine ter poklonitev iste Princeton univerzi v N. J. C. Subel predlaga in M. Zakrajsek podpira svoto \$25.00. Sprejeto s pripombo Ivanke Shifrer, da se vzame to iz izrednega sklada.

Iz konvencije Slov. Dobrodelne Zveze so nam poslali čestitke ob slavlju 20-letnice. C. Subel poroča, da je tudi ona poslala čestitke v imenu naše organizacije. M. Bashi predlaga in T. Gorjanc podpira, da pošljemo čestitke na konvencijo SNPJ v Johnstown, Pa. meseca septembra. Sprejeto. Članico Prosv. odbora, F. Julylia, ki se ne udeležuje seji, se tozadevno še enkrat opozori pismeno iz urada tajnice.

I. Sifrer predlaga in Helen Mikush podpira, da se da \$25.00 za umobolnico iz izvanrednega sklada. Sprejeto.

Finančno poročilo 20-letnice: (J. Zakrajsek). Dohodki spominke knjige \$1.175. Stroški tiskovine \$771.13, provizija \$210.40—Čistega \$190.40.

Od programa in večerje (M. Zakrajsek): Prodanih vstopnic

in trošnih listkov \$965.20. Stroškovi \$560.57—Preostanek \$404.63.

Za Prosvetni odbor poroča v odsotnosti V. Poljsak, ki je v domovini, J. Henikman, da so odposlale revije v domovino. Pri tem ji je pomagala Betty Matko.

Za relifni odbor poroča J. Tratnik, da so že naročile X-Ray pripravo za umobolnico in sicer v Nemčiji, ker je cena veliko nižja, kot če bi jo kupili tu. Vse skupaj bo stalo okrog \$9,500. Obenem poroča, da je za časa obiska v domovini Mr. Math Petrovich s hčerko obiskal omenjeno umobolnico ter da so neizmerno veselili pridobitve omenjenega stroja. Bolnišnico je obiskala tudi naša članica, Anna Zaic.

Ivanka Sifrer poda poročilo o izletu v New York za časa, ko so spremljale "poslanke Jugoslavijske" na ladjo. Imele so se izvrstno, ogledale z zanimanjem poslopje Družinskih narodov. Lepo so jih sprejeli v jugoslovanskem poslanstvu prav prijazno so jih vodile Mrs. Anna Krasna in Mrs. Kapla. Isto potrdi J. Henikman.

Glede povabila Mrs. Rooseveltove za našo prihodnjo konvencijo, se da naši tajnici nalogo, da takoj piše za natančne podatke Mrs. E. Roosevelt v zvezi s povabilom.

Gl. tajnica poroča, da se bo moglo še doplačati k vožnjim stroškom naše "poslanke," D. Sodnik in sicer od Pariza do Ljubljane \$76.20.

Prog. Slovenke rabimo sobo oz. shrambo, kjer bi spravile razne naše stvari, knjige, albume, itd. J. Zakrajsek se da nalogo, naj ponovno vpraša pri SND, za sobo po primerni ceni.

J. Zakrajsek se lepo zahvali za dar in karte ob času njene boleznici, kot tudi za kartice in darila od posameznih članic.

Seja zaključena ob 10:10 zvečer.
 Theresa Gorjanc, zapisnikarica.

Redno poročilo kr. št. 1 P. S.

Prvega julija je bil precej vroč dan. Takoj se je videlo na naši seji, da so naše žene raje v senci počivale, kot pa da bi prišle na sejo. Saj tista naša soba št. 3 je res, kakor v pečici, kadar je vroče.

Udeležba je bila kar pičila. Ukrepalo se je razne potrebne stvari, največ pa glede našega članskega izleta 10. julija. Imelo smo se dobro. Vseh dobrot je bilo članicam na razpolago. T. Gorjanc je res skrbel za članice, kot kolkja za svoje piščance. Vsega je napekla in nakuhala. Res moram reči, da imamo prav dobro tajnico.

Pomagale so ji tudi sledeče: R. Slejko, Mrs. Kline, Mrs. Mrvar, J. Levstik, M. Jeraj, T. Tomle in F. Henikman. Mr. Jeraj je bil pa prav čist "baltender." Hvala vsem skupaj! Posebno se pa moram zahvaliti Mrs. Kline, katera je sicer tukaj na počitnicah iz Floride, a se je kar v kuhinjo "premuflala" in ves dan delala. Hvala vam, še posebej!

Dalje smo se pomenile, kaj bomo pripravile za naš letni piknik, kateri je bil 1. avgusta na farmi SNPJ. Takrat bo zopet lušno! Za ples nam bo igral R. Vadnal orkester. Imele bomo zopet kaj prav dobrega za pod zob in tudi za žejne smo že vse preskrbele. Johana Perko bo pa v kuhinji kuhala in najbrže tudi kaj zavrsikala. Tam pri "jaslih," kjer bo tekla tista rujna zlata kapljica, bo pa Tončka Tomle basirala. Ona zna prav fino nagniti tisto pipico. Pomagale ji bodo seveda same zvežbane natakarce.

Možički, vi pa le glejte, da boste evenka seboj prinesli, drugače smo kar žalostne ker ne pride dovolj v tisto mavho, katera se kar naprej prazni. Oh, nekaj sem pa še pozabila tam gor na "tap" Rezka se je zelo potrudila za zadnji izlet. Vsem članicam je poslala karte, da ne bi pozabile datum tiste pojedine, pa ste še nekateri izostali. Ja, vprašam vas, kje ste pa bile?!

Dalje smo izvolile novo urednico v prosvetni odbor ker se M. Pičman ni mogla udeleževati seji. Sprejela je naša brhka in pridna članica, Mrs. Vesel. Ta žena je tako skromna, toda zelo razumna in pripravna za vsako delo.

Sedaj pa preidemo na bolj žalostne prizore. Smrt kosi kar malo prepogosto. Zadnji mesec je izgubila naša agilna članica, Mrs. Lekšon njenega soproga. Bil je precej dolgo bolan. Poznamo v naše bolečine, Mrs. Lekšon, a v takem slučaju ni pomoči. On je prestal, nas pa še čaka. V imenu krožka št. 1 P. S. vam izrekam globoko sožalje. Istotako izrekam sožalje Mary Knafelc, kateri je preminila draga mama, M. Jontez.

Ravno ob tem pisanju sem zvedela, da smo izgubile čl., Mary Ivančič. Tudi ta sirota, ki je dolgo mučila. Je pač tako, ko ni več pomoči in smo do kraja izčrpani. (Dalje na 3. strani)

Hvala, hvala—

Najlepša hvala vsem dragim članicam, krožkom iz vseh naselbin in glavnemu odboru Progresivnih Slovenk Amerike ter drugim prijateljicam in prijateljem za neštete bodrilne izraze prijateljstva in sočutja v eni ali drugi obliki, za časa moje operacije. Najprisrčnejše pa se zahvaljujem vsji svakinji, Mrs. Ann Grill za svojo njeno skrb, ljubeznivost in potrežbo v bolnici in na njih domu.

Vaša hvaležna
 Mary Grill-Ivanusch

A MINIATURE WORD PORTRAIT OF JOSEPHINE ZAKRAJSEK

the Supreme Secretary of the Progressive Slovene Women of America as written by herself
 I was born on old Munich St. now E. 62 St. in Cleveland, Ohio on April 4th, 1904. Mother Josephine (Hudernik) Meznarsic was born in Ribnica, na Pohorju (Stajerska) Slovenia.

Father Frank Meznarsic, born near Zuzemberk na Dolenskem Slovenia. He died in 1945 at age 72. During his lifetime was a constant inspiration to me, to do good things for our Slovene people.

I attended Standard and Wilson public schools in Cleveland. My most fascinating subjects were Math, History and Economics.

During summer vacations worked at caring for children and housework to help out the family. Being the oldest of four children, I had to go to work to help out the family. I got work in a factory telling a fib that I was older so that I could get the job. I wanted to continue going to High School but there was no money, therefore I had to work and go to school evenings. I went to night High School and then because I did not want to work in a factory all my life decided to take a course in stenography and bookkeeping, thus graduating from the Ohio Business College.

After graduating I found that office help was not paid enough, so returned to the factory. At age 14, during First World War I got a job at the American Steel & Wire Co. the H-P works packing tacks and nails,—the work was hard and heavy because we were required to lift 50 and 100 lb kags of nails on a table before we could weigh and pack them.

There were about 12 women in this dept. doing this work. After a great many requests to the forelady to get men to lift these heavy kegs, we were refused,—so after talking it over with the women, we decided to go on strike for better working conditions, more pay and help for lifting the heavy kegs. They were astounded at our decision and begged us to change our minds, but we were determined. So a meeting was arranged with the Supt. of the plant and I was elected to be their spokesman. After three days talking and explaining our situation and the treatment we were receiving, we agreed to return to work if our requests were met. The Supt. promised to grant our request if we came back to work. We returned — our requests were granted and everyone had a greater respect for all of the women and we were treated well.

I can still remember some of the ladies who were there at that time, Mrs. Babnik, aunt of Mirko Erzen, who was in the USA recently from Jug. Mrs. Orazem, mother of the Orazem girls and my girlhood friend Josephine Gornik. It was an experience I shall never forget.

After the war there was the steel strike that lasted 11 months. My father worked as a wire drawer for the Steel Co. so was without work. So he went on picket duty and I used to bring him his lunch and walked the picket lines while he ate. As a young girl I realized what better wages and working conditions meant for the working man and his family, because it was very hard to feed 6 mouths with only one man bringing in a small pay. I will never forget how there picketers were mistreated and called all kinds of names.

Wanting for some recreation that would not cost any money I joined the SOKOLS and was taught calisthenics etc. under

the tutorage of Pristov, Nagode and Zgonc. Josie Jeglich now Krasovec was my teacher, after I got to know the work I became an instructor of the smaller girls. I can still remember the 'Izlet' on Jernkovich farmah, it seemed so far out in the country then.

At the age of 15½ I started to work for Richman Bros. as a basting puller. I had to have a working permit for this job. After working there 6 months the foreman Mr. Friedman felt that I could supervise this dept. so I became a forelady over 23 girls and women at age 16. I worked here until I married. At age 19½ I married my husband Anthony Zakrajsek whose parents died when he was eleven years old and had to raise a family of 2 brothers and one sister, besides taking care of himself.

They all came to live with us even before we married and they stayed until our son Tommy was born.

Soon after he was born we had all of them back with us again plus two of my cousins who had come from Europe. One of my husband's brothers became ill and we took care of him for a year after which we were told he had T. B. and was sent to a sanitarium. He died 5 years later.

With all the work I had, cooking, washing, ironing etc. I became ill and we had to ask all of them to leave. After I was well again I received a letter from Richmans that they want me back to work, so I accepted, and every morning and every evening I had to take my sonny to Grammas and bring him home again after I got thru work. I did this for two years and became ill again from too much work, so left and stayed at home.

Not being used to being without work I became active in the St. Clair Grove No. 98 W.C., and in 1934 became the secretary of the lodge, and which office I held for about 8 years trying to do a conscientious job.

During this time I was elected to a State office of the WC in recognition for my hard work and I was the recipient of many honors, one of which was that I was sent to Omaha, Nebraska in 1937, for two weeks to attend an underwriters study course of the W. C. to learn the fundamentals of fraternal insurance and how to sell Frat. Insurance.

This was a wonderful experience. I learned much which was to help me in later years in organization work.

In the meantime I became active in Napredne Slovenke and was elected an auditor, and in 1944 when the secretary left I was elected to take the office and left my W. C. activities so I could hold our Slovene lodge with the knowledge that I had acquired. I still hold the office of secy. with Napredne Slovenke No. 137 SNPJ.

(Dalje prihodnj!)

Official Page Progressive Slovene Women of America

P.S.W.A. Circle 9.

DOMOTOZNOST

Slovenska zemlja, v tvojo sredo blago, na hribe tvoje srce mi želi, kjer pustil družbo sem tovaršev drago; kjer v zemlji pokopan moj rod leži.

Tam cvetje zlate je mladosti moje, tam prvič mi gorelo je srce; tam veselil sem se vrh zemlje svoje, v domača tla so kapale solze.

— Translated —

LONGING FOR HOME

Slovenia, I long for thee, For thy green hills I long and sigh, where I left dear companions, friends, where in their graves my people lie.

There bloomed the blossoms of my youth, There first I felt love's magic spell.

There I rejoiced in my own dear land, On native soil my tear drops fell.

Chicago, Ill.—These beautiful words written long years ago by an outstanding Slovene poet, Fran Levstik are words echoed by many of our people, who long for their homeland. The poignant words are true reminders of the country and life they had to leave behind. Many, it's true, didn't have much to leave behind in material things—but leaving one's people, dear friends, that perhaps you may never see again, is really heartbreaking. Leaving behind the glorious beauty of the hillsides, mountains, valleys and rivers, where from every window a thing of beauty can be seen.

The crooked little winding streets of Ljubljana—spotless—no smell of gas and motor oil, for very few autos crowd the immaculate streets. Bicycles are the chief methods of transportation with tramvajs—street cars and auto busses following close. Many, living way out in the country, have motorcycles with which they travel great distances.

Having had the miraculous chance of touring thru Jugoslavija, I can appreciate the feeling of our parents who had to leave this splendor behind and seek their livelihood in America. To me, this was a wonderful dream and a never to be forgotten education. I came back filled with admiration for the courage of the people in Slovenia who have suffered thru so many years and gained so little by them. Almost anyone with whom you come in contact with has had a tragic experience from all this fighting. There is no one there without a scar in their heart. Yet these are the very people who wholeheartedly and warmly open up their hearts to you. There is no selfishness and greed, no one is trying to keep up with the Joneses or race ahead of their neighbors. So many, many years having done without, they are not envious of anyone having a little more, they're just thankful for what they do have now.

Just as soon as three or more people gather, there is music, singing and dancing. They laugh easily and often. They make certain that you have an enjoyable time. I will begin my story in detail shortly and I'm sure you will with me and my wonderful pal, Betty, relive the whole trip. Having had this wonderful opportunity is something I'm quite thankful for and appreciate the efforts of all who helped make this possible, very sincerely. It's quite a set back for me though, since vacation, from a hospital bed. That's where this writing finds me and after they take me apart and put me together again, I'm to be a completely

well "gal." I'm thankful though that I'm able to write.

It's good to hear also that Josie Zakrajsek is back on her feet after her long siege. But now our good friend, Mary Ivanusch is in the hospital and with all my heart I wish her a most speedy and complete recovery. Here among our Chicago group we have Mrs. Mary Bralich, Mrs. Mary Krizmanic, Mrs. Amelia Zupancic and Mrs. Josephine Trojar convalescing. We wish a speedy and a thorough recovery to all our good members.

The other half of the Ed. Comm. deserves a big hand. They did a swell job while Betty and I gorged ourselves in food, fun and the best air this side of heaven! Thanks to the three Anns—Ann and Anna Jane Kolar and Ann Umek. Ann Umek is very much occupied with her forthcoming wedding and the light in her eyes outshines the ring on her finger.

Our August meeting was thrilling for Betty and me, especially since we hadn't seen the ladies for a while and it was so nice to see all those cheerful, friendly faces greeting us. They let me talk about our trip and that was all I needed. I rambled on and never would have stopped if they hadn't begun to look starved and the fragrant odors coming from the kitchen finally did it. The attendance was a full house and the refreshments were delectable—all sorts of home-made pastries and cakes, tea and coffee. Several of the ladies decorated the hall with lovely blossoms from their gardens. There were large vases of them on all the tables. Mary Andres gave each sister a spray of delicate sweet peas, just the right touch for the evening. Mary's two daughters have birthdays on the same date which is July 18th, so they were on the refreshment Comm. for the evening. To all the hostesses for their work and donations, thanks a lot. I don't know who all had birthdays in July, it is difficult to keep all these details straight with so much going on at our meetings. But all your efforts are always deeply appreciated.

Main topic of the evening was our forthcoming trip to Milwaukee for Labor Day weekend. There will be two busses and room for all who would care to go. \$3.00 per person will be charged for non-members. The busses will pick up passengers at the Slovene Labor Center—be there at 9:30 sharp. For reservations call Mary Andres, R0dneý 3-3442 or Ann Kolar Olympic 2-0858. You can be sure of a good time for our women are always full of fun.

From Spring Lake, Michigan at the resort of Louise Muha comes a card signed by several of our members who seem to be having a grand and lazy time there, bathing, eating, playing balina and sleeping. Well, good for them, enjoy it while you can. The card is signed by Josie and Andy Potochnik, Tončka Urbanic, Apolonia Kosič, Ann Golobanc, Frances Kristan, Josie Paterrek and Louise and Frank Muha. They didn't know it at the time but the card was brought to me at the hospital by my son and I enjoyed it thoroughly as I am enjoying all the cards, flowers, gifts, phone calls and messages, etc. People are really nice. It gives one a nice warm feeling around the heart to be remembered at a time like this.

Until again

Dottie Sodnik

Circle No. 7 Surely Is A Lively and Busy Bunch

Cleveland-Collinwood, Ohio—

The members and friends of our Editor, Mrs. Mary Ivanusch are happy to know that she is feeling much better since her operation of last month and is well enough to resume editing the Progressive page again—which according to members was missed last month. We're truly glad to have you back with us, Mrs. Ivanusch!

Notes of the July meeting—A small group attended because most of them were on vacations,—still it was an enjoyable evening for those present. I took our Sandy and Sally along and they certainly enjoyed it—especially the treat of cokes and chips and being out so very "late." Perhaps someday we can organize a juvenile branch of Circle No. 7 and have mother-daughter and various other activities for our girls thru the PSWA—could be quite interesting. We must give it more thought.

Edith Zele's thank you note to the members for the plant, cards and hankies was read. She looked quite well the last time I visited her. We of Circle No. 7 are quite pleased of her speedy recovery.

The report of the August meeting was that of a much better attendance which usually is towards fall. The card party to be held November 6th, the first to be sponsored by our Circle, was the main discussion. Edith Zele is the chairman, assisted by Irene Strancar and several co-workers. More about this later, but do keep the date in mind because there will be added features for the evening.

Ollie Subel will act as hostess when the members meet at her home for regular sewing night—September 22nd.

A speedy recovery is wished to Mitzi Vesel from all of us—she underwent an operation several weeks ago. Emma Strancar's son, Richard is home from the hospital and mother is doing a fine job of treatments at home.

Speaking of vacations, Ann Goryance and family traveled to their hometown up in Minnesota... Ollie Subel and family enjoyed their leisure days up at Christiania Lodge where you find so many Slovenes during the summer... Jack and Sophie Subel spent time working on their lovely new home and enjoying their four children... Catherine Brooks took her son to visit his "uncles."

So sorry we missed little Eddie's big birthday party, but we understand Catherine's party for her boy turned out fine.

Attending her brother's wedding way down in Louisville, Kentucky was Mitzi Vardian—She claims it was a lovely wedding although the heat was terrific.

A toy party is being planned for our October meeting. This will give us a splendid opportunity to do some of our early Xmas shopping for our beloved kiddies. (Really, don't they look like such lovely angels when they're asleep!) I'm sure you'll keep this meeting night in mind—October 13th—8:30 p. m.

Belated birthday greetings to Sylvia Schneller, July 26th; Mitzi Vardian, August 5th and on the 6th to Edith Zele; to Ann Goryance on August 4th and a wedding celebration to her and

hubby on August 16th—which made it 13 years. And a happy birthday to Alice Strancar on the 28th of this month.

To Mary Cichon and hubby we send our congratulations on their 26th anniversary which they celebrated July 14th... 15 years of wedded life for Dorothy Schlarb on July 15th... Emma Strancar observed August 5th and remembered back in 1939 when vows were taken... Ollie Subel will be observing on August 28th of 10 years and for 23 years of happily wedded years marks the toll on August 29th for Fay Snyder. Congratulations to all!

And speaking of vacation, my good and hard working hubby (putting in regular 7 days a week for several years) is taking his well deserved "rest" for one week this month. We'll have lots of fun catching up with our family life by taking the children to the zoo, Euclid Beach Park and a trip down to Columbus, so the little girls can visit their uncle Wally and aunt Justyn and baby Pam.

School will soon call our kiddies back. There will be more of a schedule for us mothers. Perhaps we can have more prompt meetings. See you again on September 8th, about 8:30 p. m. and again perhaps you can invite your friend along for another delightful meeting and social with a lovely group of girls.

—Elsie M. Rudman
Circle No. 7

IZ UREDNIŠKE MIZE

Naša poslanka "dobre volje" v Sloveniji se je oglasila s kartico iz Ljubljane tekot potovanja po Jugoslaviji, 21. junija. Piše sledeče: Draga Mrs. Ivanusch—To potovanje me je kar vso prevzelo in si kar ne morem predstavljati, da ga bi bilo konec. Ravno kar smo sredi ture po Jugoslaviji. Zveza ženskih organizacij v Ljubljani je plačala za to izletno potovanje kot dar. Zdi se mi enostavno čudovito, kako nam gredo ljudje na roke in kako so prijazni. Videla sva tako mnogo, mnogo stvari. Bile sva skozi otroško bolnico—zelo patetično in zanimivo! Ta dežela tu je naravnost krasna in pa zrak—želim, da bi ga lahko pisala, toda ne vem kje bom pričela. Obe se počutiva imenitno—nikdar bolni in sva se tudi zredili!

Z ljubeznjivimi pozdravi
Dottie in Betty.

Sedaj je Dorothy seveda že doma v Chicagi in ima gotovo vsem zelo mnogo zanimivega za povedati. Upamo, da se bo tudi v našem glasilu kmalu oglasila.

Iz počitniškega potovanja nam pošiljata pozdrave tudi naša Rezka Gerzel in Chas. in Mary Kramer. Prva iz Pittsfield, Mass., in druga iz Hibbing, Minn. Veseli nas, da je v zadnjih letih tolikim našim delavim ljudem dana priložnost potovati in si ogledati lepote in zanimivosti stare in nove domovine, nekaj kar nam pred leti ni bilo mogoče v tolikem obsegu. Lepo je pa tudi, ko se iz teh potovanj spominjajo nas, ki smo doma. To nas tako močno povezuje in neglede, kako daleč živimo narazen, čutimo in delujemo skupno tem bolj vneto za lepe cilje naše organizacije.

NAŠ PROGRESIVNI ČEBELNJAK

(Nadaljevanje s 2. strani)

moramo umreti. Hudo je za tiste, ki ostanejo sami ker je res prazno in puho v hiši, kjer človek živi s svojimi dragimi skozi dolga leta. Soprogu, Mr. Ivančiču izrekamo naše globoko sozaljje.

Umrl je tudi brat M. Jeraj, M. Basher in P. Stera. Tudi njim izrekamo naše sozaljje.

Iz Floride sta se povrnila Završnikova dva. Oba sta šla tja čez zimo, da bi ozdravela. Kakor se vidi, jima floridsko podnebje ni dosti pomagalo. Margi se toži, da je slabša, le s težavo malo hodi. Vam članicam priporočam, katere ste v bližini, da jo tam pa tam obiščete ker vem, da bo vesela, da vas zopet vidi. Tebi, Marge pa želimo, da ozdraviš vsaj toliko, da prideš od časa do časa v našo družbo. Isto želimo tudi moji.

Zdaj mi je pa že vsega zmanjkalo. Oh, ja, na našem izletu nas je presentela Mrs. Jurgek. Če se ne motim se je nekam ozdravila. Bila je dalj časa v nekih toplicah. Kaj ne, Ančka, malo pa le pomaga? Zdaj je pa že dovolj, tudi jaz rabim malo počitka.

Lahko noč!

Eva Coff, poročevalka.

Zopet enkrat...

Že dolgo nismo nič napisale za naš krožek št. 2 ker nas toplo sonce le bolj izvajlja ven na prosto, kot h pisanju. Na julijski seji nas je pa bodrila naša predsednica, Cilka Subel, češ naj vendar ena ali druga izmed nas prične za pero in kaj napiše. In tako sem se odločila, da dam v javnost, kako se imamo.

Seje so v poletnih mesecih res bolj slabo obiskane, a so prav živahne in vesele. V juniju so imele rojstne dneve: Josephine Grlica in Mary Zavrl. Sta nas fino pogostile in smo se res dobro imele po seji.—Domov gredeč iz naše izletniške farme me je Zofia Colarič opomnila, če bom kaj napekla za julijsko sejo. Sprva se sploh nisem mogla domisliti, zakaj, potem se mi je pa posvetilo, da bo moj rojstni dan in sem ji bila hvaležna za njen opomin.—Lansko leto sva z Ančko Ažman skupaj obhajali, letos pa mi je rekla, zakaj jo nisem poklicala, da bi tudi ona kaj prinesla. No, pa ker nas ni bilo veliko, je kar moj prispevek zadostoval. Seveda smo bile deležne tudi tiste slavne "Happy birthday to you!"

Sklenile smo imeti tudi malo izleta na sredo, 11. avgusta pri Josephine Zakrajšek na "vest sajd." Ona ima velik vrt, kjer se bomo lahko sprehajale in zabavale. Ančka Ažman je rekla: "Ker nisem nič prinesla za moj rojstni dan, bom dala "hemburg" in ga bomo lahko tam vrel."

Ančka je pridna in radodarna. Saj skoro vsako sejo kaj prinese, da gre na srečo in dobimo nekaj denarja v "Sončni klub." Tudi zdaj je prinesla kozarce, katere je dobila Francka Legat. Neka druga članica, katere imena si nisem zapomnila in naj mi oprostite, je poslala lepe prevlake za vzglavne blazine ker se ni mogla udeležiti seje. Te je dobila Urška Mulej. Tako vidite, sta bili na seji kar dve članici srečni in veseli. Pa ne samo ona, tudi Francka Gorshe in druge smo bile zadovoljne ker se je blagajna "sončnega kluba" opomogla čez sedem dolarjev. Ker imamo vedno po nekaj članic na bolniški listi, se blagajna črpa. Članice pošiljajo zahvalne karte in same se ustmeno zahvaljujejo za darila, katere prejemaajo od tega čudovitega "sončnega kluba."

Naše pridne članice šivalnega kluba, katere šivajo vsako sredo za naš bazar so prinesle na ogled tisti prekrasni "quilt," ki bo od dan na bazarju meseca novembra.

Joj, kako je lep! Škoda ker vas ni bilo več na seji, da bi ga videle. Vse smo si želele, da bi ga dobile! Res izvrstno so ga naše oči. (Dalje na 4. strani)

ADAMIČEVA USTANOVA IN PROGRESIVNE SLOVENKE

(Nadaljevanje s 2. strani)

koval in še manj zahteval, da bi vdova in otroci imetje enostavno "pošenkali" okrog.

No, sedaj pa pridemo na tisto kočljivo točko, o kateri je toliko pisal naš veliki Ivan Cankar, čigar apostol, oz. učencem lahko rečemo, da je bil pokojni Adamič—o položaju pisatelja—umetnika v človeški družbi. Tu se pa znajdejo naši zgovorni prijatelji zadnjih tednov. Njih naziranje je nekam tako-le, čeravno tega ne povedo v brk: Če si slikar, pesnik, pisatelj, si itak bedak, nebodisigatreba, idealist, sploh izpriden človek, potepuh, ki sploh nimaš pričakovati za svoje delo počenega beliča! Stradaj, trpi, umri za lepe ideale, medtem, ko bomo mi "veliki duhovi" komodno pupcali in papcali in si kupičili zemeljske dobrine, za katere ti itak nisi imel smisla ker si le sanjaril. Mi sicer hočemo takih idealistov, da se bomo potem lahko čez leta šopirili s tvojim imenom in ti peli glorio. Seveda ne še takoj sedaj, potem malo kasneje, ko že ne bo duha ne sluha o tebi in tvojih!

A v Ameriki, ki je itak neka posebna in čudežna dežela, ki vspričo intelektualne svobode (za razvoj in obstoj, katere baš sedaj bijejo odločilne bitke) se odkaže odlični prostor tudi tistim, ki niso povsem popularnih nazorov, in se pojavi žena L. Adamiča in meni, da je literarna zapuščina njenega moža, čeravno ni bila morda v obliki apartman hiš, delnic, trgovine, gostilne ali kaj drugega, zanjo istega pomena in vrednosti in je torej ne more kar enostavno podariti. Seveda za literaturo in umetnino ni tako obsežen trg, kot za drugo imetje. Take stvari se kupujejo, hranijo in proučujejo zgolj po velikih univerzah in muzejih in to zgolj, ako je pisatelj, pesnik, državnik, slikar, itd. res velik in važen, ne drugače. In večina teh velikih ustanov obstoja in vrši svoja velika proučevalna in raziskovalna dela zgolj iz daril in takozvanih "endowment" skladov. In vsa znamenja kažejo, da če bo hotelo ameriško ljudstvo nadaljevati z vsemi temi velikimi in važnimi projekti, da bo moralo iste samo v čimdalje večji meri podpreti.

Ni vsak narod tako srečen, da bi dal svetu tako odličnega sina, kot je bil naš Adamič in tudi ni vsakemu narodu dana prilika ovekovečiti svoje ime, svojo bitnost in kulturnost v učnih dvoranah slavne Princeton univerze na tako lep način.—Samo misel, da so študirali v tej ustanovi nekateri izmed mož, ki so podpisali ameriško izjavo neodvisnosti, samo misel, da se je tod učil, graduiral in bil pozneje nekaj let njen predsednik veliki državnik in mislec, originator ideje skupne družine narodov sveta—predsednik Woodrow Wilson, nas mora vse prevzeti s takim navdušenjem, da se bomo ameriški Slovenci in Slovenke vsi kot eden osvestili naša velike naloge in dolžnosti, kakor tudi velike prilike, ki se nam nudi ter v kratki dobi zbrali skupaj takorekoč malenkostno svoto \$5.000. Tu ni vprašanje, kdo so odborniki Spominke ustanove L. Adamič, tu ni vprašanje pokojnikove udove, pač pa vprašanje naše moralne tvarine, naše značajnosti, skratka našega pojmovanja in odnosov do resničnega in globokega amerikanizma in miselne svobode kot ga pojmiyo, učijo in proučujejo velike ameriške univerze Princeton, Harvard, Yale, Columbia, Chicago, itd. od česar je v veliki meri odvisna bodočnost Amerike in sveta.

Mary Grill-Ivanuseh, članica Pub. odseka
"Spominke ustanove Louis Adamič."

SONČNI KOTIČEK

Članski izlet P. S. numara 1.

Na dan 10. julija smo imele prav "gud tajm" na farmi SNPJ. Odbor se sicer mora oprostiti pred tistimi ženami, katere so ob začetku, ali kakor bi rekla, bolj pri ta prvih "dajnale" ker so plačale za njih "dinar" 25c. ali "tu bic."

Ko smo jih opazovale, smo vidle, da so ble nekam nezadovoljne. Res nismo nameravale delati kakega profita, pač pa pokriti le ta velike stroške. Ker pa so naše punce vedno pridne, je pa tudi odbor kar hitro "čenčal" glavne ob glavi kot "fut bolarij" in smo kar na hitro ukrenile, da jim dajmo enkrat kar "for fri," saj tako vedno delamo za druge.

Vel, vse so ble prav vesele in so se res kar na mah oživele. "Lončale" so s takim apetitom, da so mi kar sline tekde. Mislija sem si, o ti prekvati moj želodček, zakaj si tako natančen, da nečeš prebaviti kaj tako dobrega!—Tako rada bi se jim bila pridružila, pa kaj hočem ker so menda moji "olcers" večji, kot moje oči. Teta Rezka je napekla

vseh vrst dobrot, potice, hvančate, heme, vinarce, pikls, okisanega krompirja je naredila, tako da je blo res vsega dovolj.

"Ježeš no," jest sm rekva—"Kam pa boš z vso to hrano?" Rezka se pa odreže in pravi: "Lansko leto nam je vsega zmanjkalo, letos pa tega ne želimo. Vse moramo "nafutrati," da ne bodo lačni tavali sem in tja." Uh, pa da bi vi vidli, kolk je blo "grend kidceov." Jest sm takole sfigrala: "Naši ta mladi miseljo, da so smart, pa se motjo, ker čjo tako velke družine. Le kaka križa za naj pride, pa bo vse hudiman vzev! Al pa vojska! Al se bodo za lase vlekli, zakaj so jih tolko na svet pripravile.—Imel so pa "gut tajm," samo boge "grendme," kako so skakale! — Naša teta Rezka je že tudi "grema." Da bi jih vi vidli, kako so se slajdali, svingali, letali po hribu in ne vem kaj še vse!

Rečem le toliko, fletno je blo, samo na naši drugi seji se ne smete nij pritožiti, če bo "bil" precej velik. Me smo storile svojo dolžnost.

E. Coff.

STIŠKI TLAČAN

Povest iz druge polovice XVI. stoletja

Spisal

IVAN ZOREC

(Nadaljevanje)

"Lehko, lahko, pa rajši vidijo, da se drugi peklijo zanje," poma-ga sosed.

"In od vsega, kar si pridobiš, hočejo imeti delež.—Kaj so na-pravili ono leto? Gomilar, saj ve-ste, na Gomilah izpodorje pisiker starega denarja. Kar ti primaha tale naš opat. Gomilar mu mora prepustiti polovico vsega tistega denarja, drugo polovico pa pro-dati za slepo ceno, češ, kar je iz-

CHICAGO, ILL.
FOR BEST RESULTS IN ADVERTISING CALL
DEarborn 2-3179

DOMESTIC HELP

SOBARICA
in splošna hišna opravila; kuha; za 2 odrasla in mladoletnega otroka. Ima svojo sobo in televizijo. Rogers Park 1-0560 ali Chesapeake 3-3528. V služaju, da ni odgovora, pokličite RAndolph 6-6125.

BABY CARE—Near north. Reliable woman. References.

MOhawk 4-2258.

COOKING, GENERAL HOUSE- WORK—3 adults, 5 days a week. Go. no Saturdays or Sundays. Good Salary.

Rogers Park 1-3731.

GOSPODINJA

Za oskrbo dveh dečkov, starih 6 in 8 let. Avtomatski pripomočki; da bi ostala preko noči. Ima lepo sobo. Prosta ob nedeljah. Zahteva se priporočila. RAVENSWOOD 8-9845 ali UPTown 8-7783.

REAL ESTATE

A HOME OF YOUR CHOICE

\$9,500 to \$25,000
L. Kavanagh, GArden 2-1106

HOMEWOOD — IMMEDIATE OC- CUPANCY. \$16,900. By owner. '51 brick and stone ranch, 2 bed-rooms, master 2 1/2 wardrobe closets, thermopane picture windows, other rooms equally spacious. Youngstown kitchen; disposal; attached 2 car garage. Best loca- tion; country view. 17639 Rock- well.
HOMewood 2555W.

BLUE ISLAND—7 room, 2 story frame, new gas furnace, tile kit- chen, many fine features. See to appreciate.
Call FULTON 5-1529.
Sunday 10 to 5.

WEST OF ELMHURST—For sale by owner. 3 acre estate; large ranch home; full basement; loads of fruit trees, chickens; all for \$16,900 or best offer. Possession. Owner leaving state. \$3,000 will handle.
TERRace 4-2873.

MIDLOTHIAN — 5 room, frame Cape Cod on 1/2 acre. Venitian blinds, carpeted; 2 1/2 car garage, fruit trees, berries, garden. Many extras. \$15,200.
FULTON 5-8412.

ATTRACTIVE 3 bedroom Ranch. Aluminum combination windows, awnings, gas heat, tile kitchen and bath, 1 1/2 car garage, \$21,000. 1907 S. Mayfair Ave., Westches- ter, Ill.
Fillmore 3-6941.

LAKE ZURICH
Beautiful 3 bedroom, 7 room, Cape Cod. Oil hot water heat, full base-ment, also 4 room modern smaller house, stable, chicken houses, dog kennel on 12 rolling acres, 1/4 mile north of Quintens Road.
Owner Lake Zurich 6872.

DEERFIELD — BANNOCK BRUN AREA—\$19,500. Immediate pos- session. 5 room brick ranch, 1 1/2 car brick garage, 15x25 living room, knotty pine wall, 7 foot stove fireplace, ceramic tile bath, forced air gas heat, 23x48 patio. 100x200 ft. fully landscaped lot on paved road, low taxes.
DEerfield 1831 J.

"Zdaj ne smeš, precej poje drenovka in se odpira voza! Kri- vica je to, pa je!"

"Zaradi lovske pravde in lov- ske krivde same se nam ne kaže bosti s samostanom," nekateri odpeljujejo; "tlaka, desetina in davki nas tiščijo dosti huje. Komur lovska žilica nagaja, lov- greh in sitnosti je 'le, če te spa- zijo!"

"Še nikdar se nisem spovedo- val tega greha!" se nekdo haj- lja. "Jelen ali srna, zajec, jazbec ali kdor mi že meza in grizlja po njivi, prav gotovo ne najde več poti v samostansko kuhinjo."

"Hoj, zakurimo tudi meni- hom!" vpije Krajčinčan, ki je rad nastavljal pasti in zanke in ki je zato že večkrat čutil drenovko samostanskega birača. "Njim gresta molitev in post, nam pa lovska pravda, če ne, se pa uda- rimo zanj!"

Nihče mu ni pritegnil, vse je bilo tiho, zoper samostan že nih- če ni več bil. Molče so gledali v ogenj, ki mu kurjači niso več stregli, sitno jim je bilo — samo- stan, kaj menite, je vendarle sa- mostan ...

Svit pojemajočega ognja je rahlo božal Polono, ki je v Iljem čepala ob strani, mrko gledala predse in hropeče dihala, kakor bi kaj težko nosila.

"Kaj oklevate?" se je Kraj- činčan ustrašil molka, svetlo po- gledal v moče, trikrat emoknil z usti in pribil: "Udariti vendar moramo tudi po Stihi!"

V tišino je Polona nenadoma jeknila s sanjsko grozničavim glasom in omahnila vznak. Oči so ji izstopile in obstale na zvez- dah, telo ji je krčevito drhtelo, iz ust so ji hropele sprva tihe, ne- razločne, potlej pa glasne, zate- govane besede.

Možje so otrpnili od strahu, še dihniti se nihče ni upal; pogled, debel in plah, jim je obstal na Po- loni, ki jo je tresel drget, da se ji je lomil glas.

"Glejte, o glejte, vi, ki ste ubo- gi in ponižani ...! Nebo se odpi- ra, rajski solj lije na zemljo ... se dviga ... soj neba in lice sve- ta se božata ... Nebeška zarja nosi nebeški prestol ... ves je zlat in svetel ... Bog sam sedi na njem ... hudo se drži ... grmi in govori: Ne ubijaj ... ne kradi ..."

Drget se ji je umiril, glas utri- nil.

"Ne bojte se!" je Ilija rekel odrevenelim možem. "Tako se ji primeri včasih, da čuječa spi in gleda stvari, ki jih ne vidi drugo oko."

A Polona se je spet zgenila in oglasila:

"O ljudje ... ljudje ... glejte ...! Angel angelov, sveti Mi- hael se spušča med vas ... Goreč meč ima v rokah ... Z vami bo, če si boste zvesti in če boste brez greha krvi in hudega dejanja ... Pravda božja bo z vami in med vami ... In plenjalo vam bo po- lje ... zdrava vam bo družina in živina ..."

Mravljinčja groza je oblivala može, strah jih je bilo strašno. Ilija se je sklonil k Poloni. "Mi- nilo je," je dejal in se ozrl po oplakenih tlačanih.

Nihče se ni upal oglasiti ali kaj reči; le deseti brat je pristopil, pokleknil ob zamaknjenko in ji od čela čez rame in ob telesu po- časi in z rahlim dotikom dvakrat, trikrat na dolgo potegnil s plo- skimi rokami.

"Spi ... spala bo," je s solzni- mi očmi zamolklo rekel. "Natr- gajte stelje in mladovja, da ji po- steljemo!"

Krdelo upornikov se je, kakor bi odnehal hud čar, zazibalo in zagnalo v steljo in grmičevje, ki je raslo po jami.

Ko so ji pripravili ležišče, je deseti brat skočil na tisto debelo skalno.

"Zoper samostan nikar ne ro- govilite," jim je govoril, "drugod vam bo vihteli cepe in kose. Sa- mostan vam ne prizadeva hude-

ga. A če vam vendarle duši kate- ro pravdo, stopite do opata Jave- za, saj si da dopovedati—"

"Zakaj ima vozo, zakaj birača z drenovko?" se Krajčinčan upi- ra.

"Da si pokori butce, kakršen si ti!" mu deseti brat prestriže besedo in se oprime prejšnje mis- li: "Bodite složni, da boste močni! In lotite se gradov! Vse hudo je z gradu, še vere vam grajski hudovernik ne pusti na miru.— Tistole žensko, o možje, sem pozna- l, ko je bila še mlada in zdrava ..."

glas se mu prelomi, solze ga oblijo. "Moji rajniki materi, ubogi in preganjeni, je bila zvesta družica, skrbna pestunja meni, še pred rojstvom nesrečnemu ... Ne samostan—grad je onesrečil mater, mene in pestunjo, tistole trpinko, ki so ji telesne in dušne

muke omračile um in pamet ... Jutri, o možje, se prav to utegne primeriti vaši ženi, vaši hčeri.— Zdaj veste, po kom vam je uda- riti. Če ste složni in močni, uda- rite, močno udarite, sicer nikar!"

"Udarimo! Udarimo!" uporni- ki vro in dvigajo desnico za vsi- sega. "Tako bodi—Amen ... Amen, trd ko kamen!"

NAŠ PROGRESIVNI ČEBELNJAK

(Nadaljevanje s 3. strani)

šile. Rože na drevesu izgledajo, kakor da bi se vam kar pred očmi razevitale.

Vse so bile pri šivanju nadvse pridne ali vse so trdile, da je dala Jennie Skuk vanj največ de- la. Ona pa se je branila, češ, da so bile druge ravno tako pridne.

—Vidite tako so naše članice, skromne, nobena noče več priz- nanja in zahvale od druge!

Kot načelnica šivalnega kluba nam je Jennie Skuk prečitala imena, koliko je katera našla "vajišnic." Žal si nisem mogla zapomniti imen, da bi jih tu na- vedla, vem pa, da so našle neka- tere po dva, tri, štiri in pet parov. Ko je čitala svoje ime, je prav po tihem povedala, da je njen prispevek 12 parov. Jennie je vse hvale vredna za njeno pridnost. V zahvalo smo ji prav navdušeno aplavdirale.

Listiki za "Quit" so v prometu. Mary Zakrajsek jih ima še dosti na rokah. Članice, katere jih še nimate, sezite po njih. Saj se jih prav lahko razpeče. Zaj sem jih vzela 10, pa jih imam še le par na rokah in mislim, da bodo tudi ti kmalu šli.

Jennie Skuk nam je pravila, da ko so šle na federacijski piknik v Pennsylvanijo, so jih vzele ne- kaj seboj in jih z lahkoto razpe- čale. Vsi so rekli: "Kdo ne bi po- magal 'Progressivnim,' ko so vendar tako pridne!" Res povsod je priljubljeno, spoštovano in čislano ime naše vrle organizaci- je "Progressivnih Slovenk Ame- rike!"

Prav lep pozdrav vsem!
Francka Juretic, poročevalka.

Krožek št. 2 poroča

Cleveland-St. Clair Ave. — Upam, da to-le ne bo prepozno za našo izdajo. Naša seja je bila dobro obiskana. Od Viki Polj- sak, Rose Jurman, Alice Mirtic in Tončke Simčič, smo prejele karto in pozdrave iz krasne Slo- venije, kjer uživajo naše žene lepo poletno sezono.

Mrs. Skuk nam je podala prav lepo poročilo za šivalni krožek. Naše krasno posteljno pregrin- jalo "Magnolia Blossom Quilt" je zgotovljeno, dalje 4 ducatov prevlak za vzglavne blazine (pillow cases), nekaj robčkov, itd. Katera članica želi narediti kaj predpasnikov, dobi lahko blago pri Jennie Skuk. Apelira- mo na vse druge članice, da na- rredi vsaka vsaj en predmet, ka- kor ste storile druga leta in go- tova sem, da bo naš bazar spet uspeh. Izvolite smo tudi odbor za prodajo peciva, kateremu bosta načeljevali U. Mulej in B. Bab- nik. Pomočnice bodo — Mrs. Josie Grlica, Mary Zakrajsek, st., Mrs. Mandel in Mrs. Mikuš.

Prihodnji teden bo zabavala šivalni krožek Mrs. Mulej. Na naši septemski seja bomo imele za premikajoče slike. To v spomin njenega dragega so- proga. Prav lepa hvala obema! bo tura skozi zapadna čuda Sli- lowstone narodnega parka. Sli- ka je v krasnih naravnih bar- vah in z Mr. Kaučičevim poseb- nim aparatom, telefotom, so slike zelo jasne in izgledajo zelo

za lepo udeležbo pri pogrebu Mary Bolko. Ker ni bilo en- ten nobenega slovenskega lista in niso članice vedele, kdaj bo njen pogreb, (v angleškem li- stu pa je bilo napačno poročano) zato so nekatere pogreb zamudi- le.—Tukaj se vidi kako zelo po- trebujemo naš slovenski časo- pis! Podpirajmo ga torej z vsemi našimi močmi in sredstvi!

Zdaj pa še par besed o pikni- lniku, katerega bomo priredile članice krožka št. 3 na nedeljo, 5. septembra na S.N.P.J. farmi. Naše kuharice že sedaj kunižva- jo, kako in kaj bodo vse naredi- le, da vam bodo čim boljše po- stregle z vsemi dobrotami sveta.

Naša blagajna se je zelo skrči- la zaradi velikega števila bolnih in umrlih članic in zato bi rade na tem pikniku dobro napravile, da bomo lahko še naprej pomag- ale in darovale bolnim in po- trebnim.

Vsak četrtek večer imamo ba- lincarske vaje. Članice, pridite balinat, prosim!

Vera Potochnik, poročevalka.

Glas krožka v Chicagu, Ill.

Nepričakovano veliko članic je bilo navzočih pri seja julija meseca, vključ počitniški sezo- ni. Poslovile smo se od članice Frances Vider, ker je odpoto- vala v staro domovino v spre- mstvu Angele Koder; žal pa, An- geli ni bilo mogoče priti na seja. Obe članici se lepo zahvaliti za dar od Progressivnih Slovenk in za izkazano prijaznost.

Naš krožek bo imel izlet v Milwaukee, in sicer na Delavski praznik (Labor Day), 6. septem- bra. Katero članico veselji pridru- žiti se, naj stori to gotovo do seje meseca avgusta radi na- ročitve omnibusa. Pokličite Ann Kolar v cvetličarno, OL 2-0858. Kolarjevi sprejmejo vsa naroči- la, kajti so vedno doma.

Progressivne imamo tudi svoje Prvage avgusta bodo napravile balincarske skupine v Chicagu. izlet v Waukegan, Ill., kjer se bodo udeležile tekme. Mnogo sreče, drage članice!

Kakor je bilo že omenjeno, se pripravljajo Progressivne v Chi- cagu za veselico in igro, in sicer 10. oktobra v Paradise Ball Room, Homer in 25 St. To veliko delo in odgovornost pa je pre- zvel Peter Bernik. Torej že zdaj vas vabimo in opozarjamo na ta veliki dan.

Predsednica Nađe, Angela Zaitz, članica krožka Progressiv- nih Slovenk, se tudi nahaja na počitnicah v Michiganu pri se- strah Frances Kristan, Lojzki in Josie. Upamo, da se bo povrnila zdrava nazaj v Chicagu.

Bolne so članice, Ann Bostič in Mary Brolič. Vse članice krož- ka vam želimo ljubeza zdravja. Godove so imele v juliju tele članice: Ann Miško, Ann Muren, Vilma Scordato, Myra Andres, Ellen Andres, hčerke od Mary, Ann Križanič, Elizabeth Kure, Matilda Ločniškar in Hilda Svoboda. Happy birthday in iskrena zahvala darovalkam prigrizka. V služaju pa, da katero izpu- stim, pa prosim oproščenja, bom pa drugič bolj pazljiva.

Članice, ne pozabite priti na prihodnjo seja—Dott Sodnik in Betty Nadvornik bosti prisotni in nam seveda poveda- li, kaj vse sti videli in kakšne vtise sti dobili tekom njih obis- ka v starem kraju. Ve pa, Doty

PIKNIK

krožka št. 3 Prog. Slov. v nedeljo, 5. sept.

na farmi S.N.P.J. Chardon in Heath rd.

Igra Grabnar godbal PRIDITE!

HIŠE NAPRODAJ

EAST 175th STREET blizu transportacije. Hiša za eno družino, 5 sob; gorkota na plin. Klet pod vso hišo. Zimska okna in mreže; garaža za 2 avta. Cena \$9,500.

Za podrobnosti se obrnite na

KOVAC REALTY 960 East 185th St.—KE 1-5030

in Betty, boditi pozdravljeni na domačih tleh!

Predno zaključim to poročilo krožka, bom še to-le pristavila: Zene, Slovenke, mlade, starejše in mladenke, pridružite se naši organizaciji, gotovo vam ne bo žal. Gotovo čitate v časopisih, že res veliko storile za blagor lju- di, pa najsibo tu v naši novi do- movini, Ameriki, ali pa v stari domovini. Kadar imamo seja, se vedno sliši predloge te ali druge članice, kaj bi se storilo tu in tam, da bi se vsaj deloma za- sle globoke odprtine gorja. Ču- do, nič prekanja med članica- mi, takoj so pripravljene za po- moč.

Seveda poleg tega imamo pa tudi malo zabave kot naprimer, da vsaki seji imamo prigrižek, kot naprimer, potico, krofe, pi- škote, vse doma spečeno. Tudi kavo in čaj—kar vse prinesejo radodarne članice, ko je njih god. Seveda govorimo in čebelja- mo do 12 ure in se razidemo ve- selega srca in si želimo—lahko noč in na veselo svidenje! Tudi izlet priredimo vsako leto, kot na primer na Delavski praznik, se bomo peljale s posebnim busom v Milwaukee, včasih tudi v La Salle, itd. Koliko zabave in vese- lja imamo je nepopisno—me sta- rejše se pomešamo z mladino, se šalimo in prepevamo, da je kaj. Nič oholosti in preziranja od strani boljše stoječih žena in mla- dine do članic, ki jim ni bila sre- ča mila, da bi se povzpelle do imo- vine. Organizacija krožkov P. S. ne igra nobene politične vloge, pač pa nam je vsem pri srcu bla- gor naše rodne grude, kakor tu- di blagor naše nove domovine, rodne grude naših otrok.

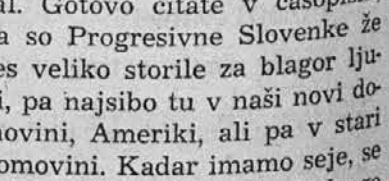
Bodite pozdravljene, drage članice ter rojakinje, ki še niste k nam pristopile, storite to kmalu. Še se živo spominjam besed naše umrle članice Alic ko mi je v Mil- waukee (bile smo na izletu leta nazaj) to-le povedala: "Ako bi imel pet hčerk, vsem bi prigovar- jala, naj pristopijo k tem čebelni- cam, P. S. Tako rada sem med njimi, ako sem v njih sredi, pozabim, da sem bolna."

Tako mi je govorila čl. Alic na njenem zadnjem izletu z nami, pa ko je bila dolgo, dolgo na bolniški postelji, so jo pridno obiskovale članice. Ja, pa saj tu- di pri vsaki seji povdarjajo, naj ne pozabimo bolnih članic!

Angela Mezner.

V BLAG SPOMIN

ob peti obletnici odkar je umrla naša preljubljena mama in stara mama

Josephine Percič
V večnost se je preselila dne 31. avgusta 1949.

Sladko spavaj v tihem grobu, odšla si od nas, predragá mama, a enkrat se snidemo na vekomaj!

Zalujoci ostali:
Josephine Grosso in Dorothy Strauss, hčeri Frank Grosso in Victor Strauss, zeta, in vnuki

Cleveland, Ohio, 31. avgusta 1954.

NA OBISK V STARI KRAJ!

Jesen je v stari domovini prav prijetna, tudi voznja po mor- ju ali zraku je v zgodnji jeseni ugodna. Za pot v stari kraj letos je še čas!

Če ste se odločili za obisk stare domovine drugo leto, se ja- vite čimprej, da boste dobili prostor na ladji ali letalu v času, ki bo vam po volji.

Prijatelji in sorodniki težko čakajo na Vašo pomoč! Naro- čite darilni paket ali pa ga sami sestavite in prinesite k nam! Se spominjate, kako je bilo, ko še za sol niste imeli? So- rodniki v starem kraju Vam bodo resnično hvaležni, če jim poš- ljete od časa do časa kak denar!

AUGUST KOLLANDER 6419 ST. CLAIR AVE. HE 1-4148